

Ավետիք Իսահակյան

Աշնան պղտո՛ր, պղտո՛ր ամպեն

Աշնան պղտո՛ր, պղտո՛ր ամպեն
Արցունքի պես թոն կըգա.
Ա՛խ, ո՞ր կերթա իմ սև ճամփեն,
Ա՛յ բախտ, մի՞թե վերջ չըկա:

Արդյոք վշտոտ, չոր գլուխըս
Ո՞րտեղ պիտի քուն մտնի.-
Սիրած, կարոտ սրտի՞ վրա,
Թե՞ դաշտի մեջ ամայի...

Ա՛խ, աչքերըս ո՞վ պիտ ծածկե,-
Անգին մա՛յրըս՝ համբույրով,
Թե՞ն ձյունն ու հող՝ քամին ծածկե
Տատրակների վոյ – վույով:

1897

Հատիճ